

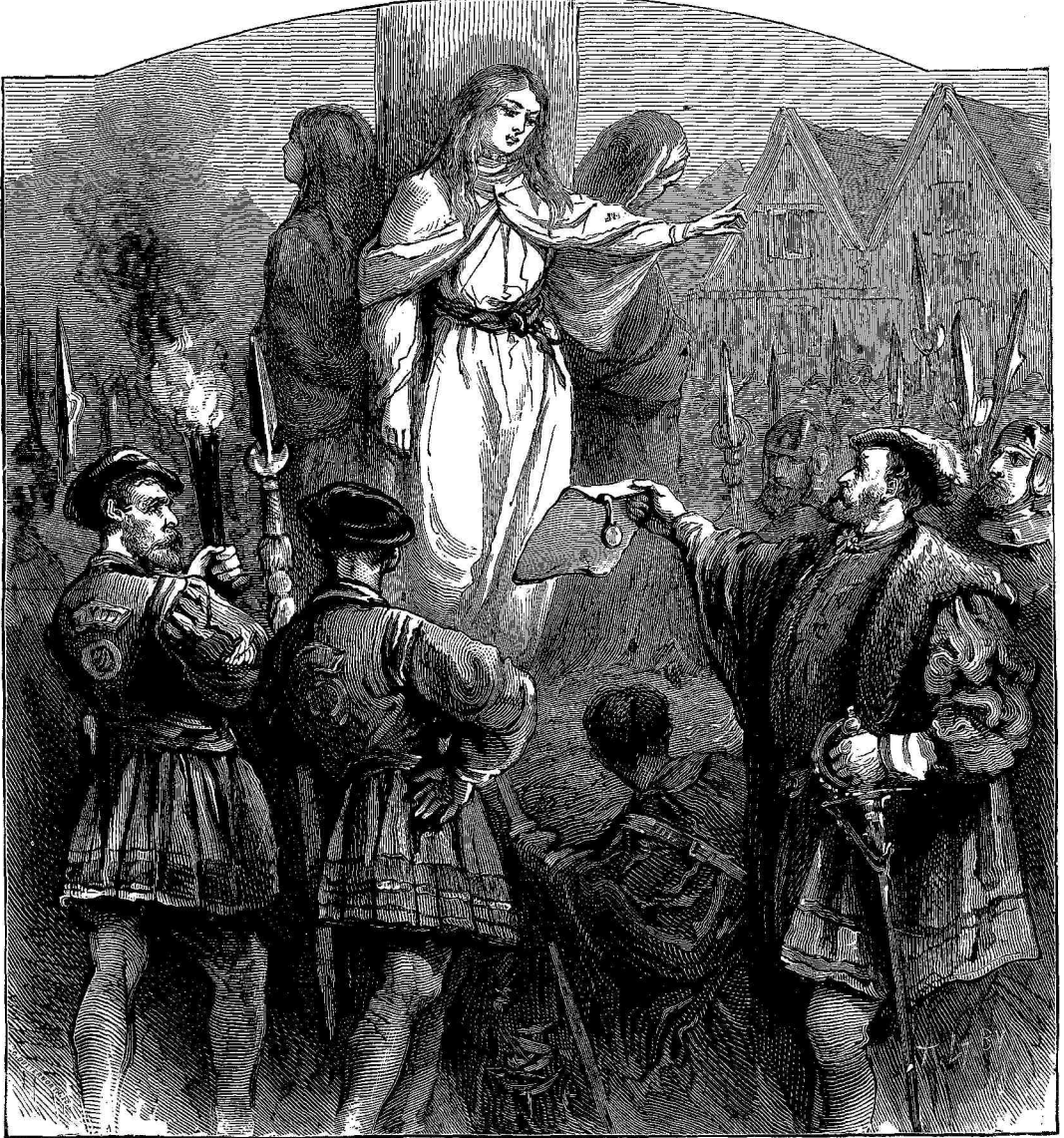
Ἰουλία ἡ μάρτυς.

Μεταξὺ τῶν ἡρώων, οἵτινες ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ, μέγας ἀριθμὸς ἦσαν γυναῖκες οὐχὶ κοινῆς ἀλλ' ὑψηλῆς καταγωγῆς καὶ τρυφερᾶς ἀνατροφῆς.

Μία τοιαύτη ἦτο καὶ ἡ Ἰουλία, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἐκπόρθησιν τῆς Καρχηδόνας ὑπὸ τοῦ Γενσε-

σκληρὸν δεσπότην της, ὥστε ἤρχισε νὰ τὴν ἐκτιμᾷ καὶ νὰ τὴν περιποιῇται.

Εἰς ἓν δὲ τῶν ταξιδίων του εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Γαλλίας ἔλαβεν αὐτὴν μεθ' ἑαυτοῦ διὰ νὰ ἀλλάξῃ τὸ κλίμα, διότι ἐνεκα τῆς μεγάλης ἐγκρατείας της εἰς ὅλα, ἡ ὑγεία της ἤρχισε νὰ πάσχῃ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ πλοῖον κατὰ τύχην ἠγκυροβόλησεν ἐξωθεν τῆς Κορσικῆς, ὁ κύριός της

Ἡ μάρτυς Ἰουλία ἀρνούμενη νὰ ὑπογράψῃ ἀρνήσιν εἰς Χριστόν.

ρίκου τὸ 439 μ. Χ. ἠχμαλωτίσθη καὶ ἐπωλήθη ὥς δούλη εἰς εἰδωλολάτρην τινὰ ἔμπορον, ὅστις τὴν ἠνάγκαζε νὰ κάμνῃ βαρυτάτας καὶ ταπεινοτικωτάτας ἐργασίας. Ἄλλ' ἡ ἱλαρότης καὶ χάρις, μὲ τὰς ὁποίας ἐξετέλει ὅλα τὰ χρέη της, κατὰ μικρὸν, εἶχε τοιαύτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τὸν

ἡθέλησε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ξηρὰν διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς μίαν τῶν εἰδωλολατρικῶν θυσιῶν τοῦ τόπου, ἀλλ' ἡ Ἰουλία δὲν συγκατένευσε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Τοῦτο ἀκούσας ὁ Διοικητὴς τῆς νήσου Φήλιξ, ἠρώτησε τὸν κύριόν της περὶ αὐτῆς, ἔμαθε δὲ παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἦτο ἐξαίρετος γυνή,